

Kilometeradministratie en boete

Een directeur-grotaandeelhouder met een auto van de zaak die zijn autoritten niet goed bijhoudt, begeeft zich op glas ijs. Een gebrekkige kilometeradministratie leidt tot correcties. Maar dat dit niet automatisch een boete rechtvaardigt, blijkt uit een recente uitspraak van Hof Amsterdam.

Na een boekenonderzoek concludeert de inspecteur dat X Holding bv geen rekening heeft gehouden met de bijtelling privégebruik van twee door X aan haar directeur-grotaandeelhouder ter beschikking gestelde auto's. De inspecteur legt een naheffingsaanslag loonbelasting/premie volksverzekeringen op en tevens een vergrijpboete van 50%.

Volgens de rechtbank is er geen sprake van een betrouwbare rittenadministratie, omdat de ritten achteraf zijn gereconstrueerd, zonder acht te slaan op de kilometerstand van de auto. In navolging van de inspecteur oordeelt ook de rechtbank dat er zodanige onvolkomenheden zijn dat ook op die grond niet ge-

'Bewijzen is een kunst en soms een onmogelijke opgave'

steld kan worden dat er sprake is van een sluitende kilometeradministratie waaruit eenduidig kan worden afgeleid dat met de auto's minder dan 500 kilometer op jaarbasis is gereden. Er is volgens de rechtbank sprake van 'verwijtbaar slordig' handelen en dus grove schuld, waardoor de boete moet worden gesteld op 25%.

Ook Hof Amsterdam oordeelt dat de naheffingsaanslag in stand moet blijven. Dat ligt met name aan de onvolkomenheden en tekortkomingen in het overzicht waarop X het auto-gebruik heeft bijgehouden. Zo worden niet de feitelijke, maar de theoretische kilometerstanden genoteerd. X heeft daarmee

niet overtuigend aangetoond dat niet meer dan 500 kilometer privé is gereden. Maar voor de boete pakt het hoger beroep voor X gunstiger uit. Het hof concludeert dat de inspecteur niet is geslaagd in het bewijs dat sprake is van (voorwaardelijk) opzet dan wel grove schuld. Het feit dat belanghebbende niet slaagt in het bewijs dat hij niet meer dan 500 kilometer privé heeft gereden brengt, aldus het hof, op zichzelf geenszins mee dat hij opzet of grove schuld zou hebben aan het niet betalen van de verschuldigde belasting. Volgens het hof kan uit de wijze van administreren op zichzelf niet worden afgeleid dat X eventueel privégebruik heeft willen maskeren. En verwijtbaar slordig handelen is niet voldoende voor het oordeel dat sprake is van grove schuld. Grove schuld kan volgens het hof ook niet worden gebaseerd op de door de inspecteur gestelde omstandigheid dat X had moeten weten 'dat haar werkwijze niet voldeed'.

Bron: Gerechtshof Amsterdam 18 september 2014,

ECLI:NL:GHAMS:2014:3892

Bewijzen is een kunst en soms een onmogelijke opgave. Zowel de inspecteur als belanghebbende slagen niet in de op hen rustende bewijslast. Volgens het hof heeft de inspecteur niet bewezen dat er sprake is van opzet dan wel grove schuld. Maar dat geldt evenzeer voor X, die er niet in is geslaagd een betrouwbare kilometeradministratie te overleggen. Opvallend is dat de vennootschappen van of gelinkt aan belanghebbende zich bezighielden met het voeren van administraties en werkzaamheden op fiscaal terrein. Voor de rechtbank is dat reden om aan te nemen dat belanghebbende op de hoogte is van de eisen die aan een rittenadministratie worden gesteld. Het hof laat dit gegeven evenwel onbesproken. ◀